

Tilsyneladende behandler man altså to helt ens sager forskelligt, og der må jeg så spørge statsministeren, og det er det, spørgsmålet går ud på: Hvad er koordineringen i de her sager? Hvordan sikrer regeringen, at sager, der har det samme grundlag, bliver behandlet på samme måde? For det bliver de tilsyneladende ikke.

Statsministeren siger ikke noget om og forholder sig ikke til, om han bliver presset ud eller ej, men siger alene, at de relevante myndigheder har fået sagen oversendt og ser på den. Javel, men det er jo ikke rigtig svar på det spørgsmål, der er stillet.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg har svaret fuldstændig præcist på det spørgsmål, der er stillet. Jeg har svaret på spørgsmålet om den irakiske hærchef ved at henvise til, hvad vi tidligere har svaret fra regeringens side. Jeg har svaret på spørgsmålet om manden fra Burundi – egentlig et svar, som jeg troede måtte gøre hr. Klaus Hækkerup glad.

Nu stiller hr. Klaus Hækkerup så nye spørgsmål. Det er også i orden; det kan hr. Klaus Hækkerup godt gøre, men hr. Klaus Hækkerup må bare have mig undskyldt. Der er tale om meget konkrete oplysninger, som beror i de pågældende ministerier, og det kan jeg altså ikke svare på på stående fod, og det er derfor, jeg siger til hr. Klaus Hækkerup, at så må han stille det til de relevante ministre eller stille et nyt spørgsmål til mig, for jeg går ud fra, at hr. Klaus Hækkerup ikke bare vil have en sludder for en sladder, men gerne vil have et konkret svar.

For at få et konkret svar må man have et konkret spørgsmål, som man kan nå at undersøge inden. Det er bare det, jeg forsøger at sige til hr. Klaus Hækkerup.

Kl. 13.40

Klaus Hækkerup (S):

Jamen så kan jeg sige til statsministeren, at så skal jeg sandelig nok uddybe spørgsmålet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1412

4) Til statsministeren af:

Ole Vagn Christensen (S):

»Hvordan vil regeringen sikre, at uorganiserede arbejdsgivere ikke undergraver konkurrenceev-

nen for organiserede arbejdsgivere, hvis eksklusivaftalerne afskaffes?«

Skriftlig begrundelse

Siden 1910 har eksklusivbestemmelserne sikret, at ingen uorganiseret arbejdsgiver har kunnet undergrave freedsbestemmelserne i de danske overenskomster. Med regeringens forslag fratages parterne nu den mulighed. Uorganiserede arbejdsgivere kan indgå aftaler, som undergraver såvel trygheden som konkurrenceevnen hos de organiserede arbejdsgivere. Det kan skabe uro på det danske arbejdsmarked.

Ole Vagn Christensen (S):

Statsministeren har i sin besvarelse den 14. januar 2003 her i spørgetiden nærmest givet udtryk for, at eksklusivaftaler var noget, der var til for fagforeningernes skyld.

Jeg har derfor stillet statsministeren det spørgsmål: Hvordan vil man sikre, at uorganiserede arbejdsgivere ikke undergraver organiserede arbejdsgivere, når man fjerner eksklusivaftalerne?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det er en stor misforståelse at tro, at man gennem eksklusivaftaler kan beskytte organiserede arbejdsgivere mod uorganiserede arbejdsgivere. Jeg tror i øvrigt heller ikke, det er det, der er hr. Ole Vagn Christensens egentlige sigte med at have eksklusivaftaler.

Den danske arbejdsmarkedsmodel bygger som bekendt på, at det er et anliggende for organisationerne på arbejdsmarkedet at sikre ordnede løn- og arbejdsvilkår.

Fagforeningerne har da også i mange år indgået overenskomster med uorganiserede arbejdsgivere i form af såkaldte tiltrædelsesoverenskomster, som indholdsmæssigt ofte svarer til overenskomsterne på det organiserede arbejdsmarked.

Regeringens forslag ændrer intet ved det. De indgåede overenskomster fortsætter, og fagforeningerne kan selvfølgelig fortsætte deres bestrebelser på at udbrede overenskomstdækningen.

Ole Vagn Christensen (S):

Det bliver mere og mere mystisk. Der står på side 63 i betænkningen, som er kommet fra Udvalget om Eksklusivbestemmelser: